

[Indenrigsministeren.]

den Grundskyldspromille, 7,5, som findes i Loven af 31. Marts 1926. Det ærede Medlem bliver trods alle sine teoretiske Betragtninger og trods sin dogmatiske Tro nødt til paa dette Punkt at følge Udviklingen. Han kan dog neppe beslutte sig til at staa op her og forsikre, at det er uheldigt, at vi er naaet til en Lempelse i Beskatningen paa fast Ejendom til Amterne i de senere Aar, gennem Sparsommelighedspolitikken og gennem Tilskuddet til Vejudgifterne. Det ærede Medlem kommer paa dette Punkt til at følge med Tiden, og jeg er da heller ikke længere bagefter, end at jeg stadig har det ærede Medlem som Foregangsmand i Sigte. Saa hundrede Aar kan der dog vist neppe være Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Fisker vendte sig ogsaa imod Lovforslaget ud fra den Betragtning, at der her er Tale om en Gældskrise; det er ikke nogen Skattekrise, vi har, siger det ærede Medlem. Jeg skal ikke komme ind paa en Skildring af Enkelt-heder i dette Spørgsmaal og en Redegørelse for, hvorledes jeg ser paa det. Jeg kan i saa Henseende i alt væsentligt henholde mig til den indgaaende Redegørelse for dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen i Gaar gav. Jeg vil holde mig til et simpelt Eksempel og sige til det ærede Medlem, at hvis en Ejendomsbesidder i Skat og Rente skal betale 1 000 Kr., 800 Kr., paa den ene Post og 200 Kr. paa den anden, men kun har 900 Kr. at betale med, saa har det virkelig stor Betydning for ham, om han kan faa en Lettelse paa 100 Kr.; thi saa bliver han nemlig betalingsdygtig, og saa kan det jo til syvende og sidst være ham ligegyldigt, om han faar Lettelsen paa den ene eller den anden Post. Derfor er alle disse Betragtninger til syvende og sidst af ren teoretisk Beskaffenhed.

Det ærede Medlem hævdede videre, at Ejendomsskatterne i Procent af den samlede Skatteudskrivning var faldet, og det er rigtigt, men denne Sandhed bliver kun en halv Sandhed, for ikke at sige det modsatte af Sandheden, naar man ikke samtidig peger paa, hvor kolossalt de absolutte Skattetal gennem en Aarrække er steget. Derfor viser den Paastand intet som helst om, at Ejendomsskatterne ikke vedvarende ligger for højt, og at der ikke stadig er læsset uforholdsmæssige Byrder paa fast Ejendom, hvis Værdi gennem denne Aarrække ikke er steget i samme Forhold som Indkomsten. 1904—05 var Ejendomsskatterne til Stat, Amt og Kommune 15,4 Millioner, i 1924—25 82,5 Millioner. Altsaa de var steget til mere

end det femdobbelte, og selv om der siden da er sket et Fald, kan man dog langt fra sige, at man er naaet ned i det Plan, som Ejendomsværdiernes Stigning betinger. For at godtgøre Lovforslagets Overflødighed fortsætter saa det ærede Medlem med at hævde, at Amternes Andel i Automobils-katten vil være stigende i de kommende Aar. Hvor det ærede Medlem ved *det* fra, kan jeg ikke have nogen Viden om. Jeg ved i alt Fald intet derom. Derimod ved jeg, at det ikke er usandsynligt, at Vej-udgifterne i en Aarrække fremefter vil vise en Stigning. Efterhaanden som Automobiltrafikken udvikles rundt om i Landet, opstaar der mange Steder Krav om nye Vejanlæg, Krav om omfattende Forbedringer, om Udvidelser af den enkelte Vej og af Vejnettet. Alt dette vil bevirke øget Bekostning, og om en eventuel Stigning af Motorskattens Provenu til Gunst for Amterne vil kunne holde Maal med en saadan sandsynlig Stigning i Vejudgifterne, ved hverken det ærede Medlem eller jeg paa nærværende Tidspunkt noget som helst om. Ser vi paa Størrelsen af de Beløb, som gennem Motorskatten er tilflydt Amterne i disse Aar, forekommer det mig heller ikke, at disse viser nogen afgjort Stigningstendens. I Oktober 1927 og i Januar 1928 betaltes der for Kalenderaaret 1926 og i Tiden frem til 1. Juli 1927 til Amterne 20,6 Mill. Kr.; i 1928—29 beløber Amternes Andel i denne Skats Provenu sig til 10,4 Mill. Kr., og i 1929—30 vil den sandsynligvis blive 15 Mill. Kr., saa nogen afgjort Stigningstendens vil man ikke kunne se deri.

Men saa kom det ærede Medlem til det Standpunkt i sin Udvikling, som jeg i Forvejen vidste at han vilde naa til, idet han sammenlignede det Forslag, som her er stillet, med den gennemførte Ændring af Formuebeskatningen, og saa sang han den gamle Vise, som de Herrer er saa øvede i at synge: Formaalet hermed er blot dette at lette de store for at lægge øgede Byrder paa de smaa. Jeg vil imidlertid hævde overfor det ærede Medlem, at er der nogetsteds, hvor denne Tale ikke hører hjemme, saa er det faktisk her, thi for alle Ejendomsbesiddere vil der ved Gennemførelsen af dette Forslag ske en Lettelse ved den direkte Paaligning til Amterne. Den vil indtræde for alle Ejendomsbesiddere, og saa vil det afhænge af, hvorledes Amterne finansielt styres, hvilke økonomiske Krav der stilles, om denne Nedgang i Beskatningen af fast Ejendom til Amtet vil blive ledsaget af nogen Forøgelse i Paaligningen gennem Kommunerne